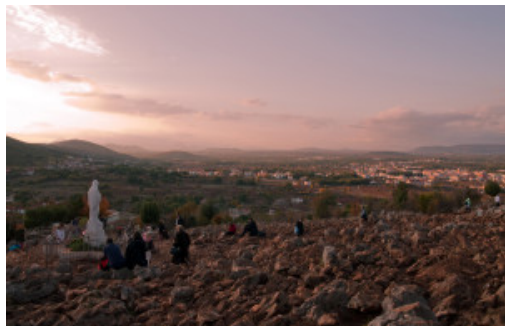

Len som chcela plniť Božiu vôľu

Categories : [SVEDECTVO](#)

Date : 03.05.2019

Volám sa Ursula Herberg, som z Nemecka a v roku 2009 som bola v Medžugorí uzdravená z rakoviny pankreasu. Mám päťdesiatdva rokov, som vydatá, mám 8 detí a z toho sú dve v nebi. Tri dcéry sú už vydaté, takže som hrdou starou mamou siedmym vnúčatám. Chcem sa s vami podeliť o tom, čo mi urobil Boh.

Všetko sa začalo v auguste 2008. Stále som mala zvýšenú teplotu, bola som veľmi unavená, že som ledva dokázala prejsť z obývačky do kuchyne, a potom som musela dlho odychovať. Šestnásť dní som strávila v nemocnici, kde mi robili rôzne vyšetrenia. Niekedy mi bolo o niečo lepšie, ale na jar 2009 všetko začalo odznova: zvýšená teplota, únava, nové vyšetrenia. Po jednom tomografickom vyšetrení mi našli nádor na pankrease. Mala som veľký strach, keďže ročne zomiera 90% pacientov s touto diagnózou, a mnohí už do 3 mesiacov. Týždeň som bola smutná a ustarostená, ako sa s tým vyrovná moja rodina. Potom som sa úplne upokojila a dokonca som našla aj stratenú radosť. Prosila som o Božiu pomoc a ochranu pre svoju dráhu rodinu. Už som sa viac nebála toho, čo ma čaká. Boh mi dával veľkú silu, aby som to všetko dokázala uniesť. V úplnej dôvere a z celého srdca som mohla povedať: Bože, nech sa stane tvoja vôľa, Ježišu, dôverujem ti. Bola som si úplne istá, že Ježiš bude so mnou, že mi pomôže, keď budem prijímať ožarovanie alebo keď budem mať veľké bolesti. Moja rodina, priatelia i mnohí blízki ľudia sa za mňa modlili. Zo srdca im ďakujem a zvlášť veľká vďaka patrí Božej Matke. Bola som si istá, že ak mám zomrieť, môžem Bohu povedať, že som úplne pripravená. Chcela som len plniť jeho vôľu. Čaká ma jeho pokoj a jeho sláva, a pripravovala som sa na to s veľkou vďačnosťou. Ale Boh mal v pláne niečo iné.

Odložené vyšetrenie

7. mája 2009 som znovu išla na vyšetrenie, aby dokázali lokalizovať humor, ale zrušili ho, pretože na predošlých vyšetreniach mi zranili hrdlo. Vyšetrenie sme presunuli o týždeň neskôr, keď sa hrdlo trochu zahojí. Malo to byť 14. mája. Ale už dávnejšie sme s mužom plánovali v tom čase púť do Medžugoria. Odchod mal byť 19. mája. Poprosila som lekára, aby vyšetrenie odložil, až kým sa nevrátim. Rozhodla som sa nepovedať mu, že letím do Medžugoria. Lekár mi vysvetľoval, nakoľko je to vážna choroba, aké mám možnosti a vôbec mi neradil niekde cestovať. Ale ja som do Medžugoria musela ísť. Bola to moja druhá púť do Medžugoria. Lekárovi som povedala, že tá dovolenka je pre mňa veľmi dôležitá, pretože ak budem v nemocnici dlho ležať, spomienky na dovolenku mi dajú silu. Ak mám zomrieť, aspoň pred tým spolu so svojím manželom zažijem niečo pekné. Lekár ma presviedčal, že nebudem pokojná, že stále budem myslieť na nádor. Nakoniec som sa ho spýtala, čo by on urobil na mojom mieste nie ako lekár, ale ako pacient. Po krátkom zamyslení mi povedal, aby som

s rodinou ešte oslávila sviatok Zoslania Ducha Svätého a do nemocnice prišla až 3. júna.

Veľmi som cítila Ježišovu prítomnosť

Do Medžugoria sme prišli so skupinkou pútnikov v noci 20. mája. Bolo mi veľmi zle. Prvýkrát som mala silné bolesti. Pýtala som sa, či sme sa dobre rozhodli. Cesta bola naozaj namáhavá. Každé ráno som išla na svätú omšu a večer na večerný modlitbový program. Na to som mala silu. Na Križevac a Podbrdo som nemohla ísť, pretože som nevládala. Veľmi mi to chýbalo. Ale bola som veľmi vďačná, že tu vôbec môžem byť. Veľmi silno som pociťovala Ježišovu prítomnosť, zvlášť počas svätého prijímania, adorácie a modlitby za uzdravenie. Každý večer som prosila Boha, aby ma uzdravil, ale v prvom rade som myslela na svoju dušu. Prosila som o milosť, aby som mohla konať jeho vôľu a prijať svoju chorobu. Už som ju prijala, ale prosila som o silu niest' ju. Okrajovo som sa modlila aj za uzdravenie tela, ale naozaj len okrajovo. Telesné uzdravenie nebolo pre mňa najdôležitejšie.

Nádor zmizol

Potom, čo mi 6 dní bolo veľmi zle, 26. mája som so svojím manželom pomaly vyšla na Vrch zjavenia. Z púte som sa domov vrátila posilnená. Odniesla som si Boha so sebou domov. Doma sme spoločne s celou rodinou oslávili sviatok Zoslania Ducha Svätého. Druhého júna mi náš farár dal pomazanie chorých, ktoré bolo pre mňa veľmi dôležité. 3. júna som bola prijatá do nemocnice. Dosť som bola znepokojená, pretože to nebola jednoduchá vec. Keď mi lekár urobil vyšetrenie - endoskopický ultrazvuk - nádor už nemohol viac nájsť. Verte či neverte, nádor tam už nebol. Keď som sa prebudila z narkózy a keď mi lekár povedal, že nádor tam nie je, nevedela som to pochopiť. Myslela som si, že možno sa zle pozrel, že ho prehliadol. Bola som ustarostená, pretože môj otec zomrel na rakovinu pankreasu. Lekár urobil ešte kontrastný ultrazvuk - ale nič nenašiel. Nádor tam už nebol. Bola som opäť zdravá, ale potrebovala som veľa času, aby som to všetko prijala. Ďakujem našej drahej Nebeskej Matke i nášmu milosrdnému Ježišovi.

Zdroj: Glasnik mira, jún 2011, č. 6